

[Lisbet Hindsgaul.]

føre deres Mentalitet paa de unge, midlertidigt ledige, ikke-forsørgende Arbejdere. Der var her, saaledes som alt tegnede sig, selvsagt en meget stor Fare til Stede, som afgjort maatte afværges, og meget og godt Arbejde er da ogsaa blevet udført i de Aar, der er gaaet siden da. Imidlertid har ændrede Forhold, ogsaa under Besættelsestidens Vilkaar, vel nok forandret en Del i Billedet, og nye Betragtninger i et nyt Tidsafsnit vil være paa sin Plads.

Hvis det er rigtigt, hvad enkelte Nationaløkonomer mener, at man kan forvente en Depressionsperiode i Forbindelse med en Inflation — der er i Tiden ikke særligt synlige Tegn hertil, men hvis man altsaa kan forvente det —, maa man vel ogsaa som Følge af en saadan Depression vente en væsentlig større Arbejdsløshed end den, vi har nu. Dog tror jeg ikke, at der bliver nogen særlig stor Ungdomsarbejdsløshed, idet Antallet af unge mellem 15 og 18 Aar i de kommende 15 Aar vil være forholdsvis ringe paa Grund af den i 20erne og 30erne stedfundne Nedgang i Fødselsprocenten. Om det just er Fru Thit Jensen, denne stærkt talende Dame, der skal have Æren — eller det modsatte — af gennem sin Propaganda at have foranlediget dette, ved jeg ikke; det er nok et Tidsfænomen, ligesom meget andet. Rent bortset herfra kan man jo imidlertid i den kommende Tid ogsaa forvente, at et stort Antal unge bliver udtaget til Militærtjeneste. Derfor tror jeg ikke, der vil forekomme noget generelt Ungdomsarbejdsløshedsproblem, men der vil vel nok for enkelte Grupper af unge, saaledes som allerede berørt af den ærede Ordfører for Venstre (H. C. Andersen), altid og over alt foreligge Problemer paa dette Omraade. For selv om der var stor Efterspørgsel efter Lærlinge, kan alle unge jo ikke blive Haandværkere og vil heller ikke være egnede dertil. En Del er Bude og Arbejdsdrenge og gaar uden synderlig Vanskelighed senere over til Fabriksarbejde eller til Lagerarbejde. Derimod mener jeg, det vil være vanskeligt for Bude og Arbejdsdrenge at gaa til Jordarbejde, idet dette Arbejde kræver en speciel Teknik eller i alt Fald en vis Træning, for at den enkelte Arbejder kan passe ind i et Arbejdshold. Her ligger det nok saadan, at en enkelt utrænnet Arbejder kan ødelægge et helt Holdts Præstationer, og da Arbejdet som Regel er akkordlønnet, kan han ødelægge Fortjenesten for de øvrige. Ungdomslejren kan her give Træning og Tilvænnning, lige-

som den kan rette Arbejdslysten op hos de unge Mennesker, der har vanskeligt ved at faa regelmæssigt Arbejde, maaske af karaktermæssige Grunde. Derfor synes jeg efter de Erfaringer, man har høstet gennem disse Aars Arbejde, at det ikke vilde være helt forsvarligt ikke at opretholde Ungdomslejrinstitutionen i begrænset Maalestok, opretholde den til at løse særlige Problemer om end af mindre Omfang. Dette Ungdomslejrssystem vilde da i egentlige Krisetider efter min Mening danne Basis for en større Opbygning med det Formaal at hindre Demoraliseringen af en kriseramte Ungdom, og det er dog i sig selv en stor Opgave.

Men som sagt, uden at tage nogen endelig Stilling vil jeg dog mene, at der ikke i Dag kan være Tale om nogen yderligere Udbygning af de nuværende Ungdomslejre, men at man maa afvente Kommissionens Overvejelser, og jeg giver derfor paa mit Partis Vegne det foreliggende Lovforslag vor Tilslutning, en Tilslutning, der gælder Lovens Forlængelse i et Aar.

Gudiksen: Det foreliggende Lovforslag skulde have været revideret i indeværende Rigsdagssamling, men den højttærede Minister har ønsket Revisionen udsat, fordi der er nedsat en Kommission den 17. Oktober 1945 til at gennemgaa Lovforslaget og til at undersøge, hvad der er at udrette gennem Ungdomslejre, og hvilke Retningslinier man skal give for dem i Fremtiden. Det kan vi fra mit Partis Side tiltræde.

Hvilke Opgaver Ungdomslejerne har løst, skal jeg ikke komme ind paa ved denne Lejlighed, og heller ikke paa de Opgaver, Ungdomslejerne eventuelt skal have i Fremtiden. Det er jo det, Kommissionen er sat til at undersøge, men det er mit Indtryk, at det Ungdomsudvalg, vi har haft siddende igennem en Aarrække med Hr. Strøm som Formand og den nuværende Socialminister og Hr. Vejstrup og Hr. Ole Bjørn Kraft som Medlemmer, har udvist stor Forstaaelse af det Arbejde, der skulde gøres for de unge i Ungdomslejerne. Men det er samtidig mit Indtryk, at Ministeriet har taget lidt for mekanisk, lidt for ensrettende og stift paa hele det Forhold, saa at Ungdomslejerne i Dag paa mange Omraader efter min Formening er blevet for ensrettede, for stive i hele deres Maade at virke paa, og tillige saadan, at de enkelte Forstandere, blandt hvilke der findes en Masse udmærkede Folk, ikke har haft Lejlighed til at gøre deres Indsats paa dette Omraade helt